

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΥΤΗΡΗΣ (Κέρκυρα, 1921 - Αθήνα, 1996)

Ο Δημήτρης Χυτήρης γεννήθηκε στο χωριό Κουραμάδες της Κέρκυρας το 1921. Ήταν ο δευτερότοκος γιος της οικογένειας του εισαγγελέα Αθηνών Σταμάτη Χυτήρη.

Σπουδές στην Αθήνα

Από μικρό παιδί φανέρωσε καλλιτεχνικές τάσεις. Σε ηλικία 12 ετών άρχισε να σπουδάζει βιολί και να σχεδιάζει, περιφερόμενος στη φύση που τόσο τον εντυπωσίαζε, αρχικά της Κέρκυρας και κατόπιν της Μακεδονίας, όταν μεταφέρθηκε εκεί ο πατέρας του. Μετά από τρία χρόνια εγκαταλείπει την εκμάθηση βιολιού και αφοσιώνεται στο σχέδιο.

Κατά τη διάρκεια του πολέμου ο αδερφός του Αντώνης, δικηγόρος, συλλαμβάνεται για τη συμμετοχή του στην αντίσταση και στέλνεται στη Γερμανία, όπου εκτελείται. Το οδυνηρό αυτό γεγονός σημάδεψε έντονα το ζωγράφο.

Σπουδαστής στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας, με δασκάλους τους Κωνσταντίνο Παρθένη και Ουμβέρτο Αργυρό, είχε την τύχη να ενθαρρυνθεί και να διευρύνει τους προβληματισμούς του για το μεγάλο ερώτημα της Ζωής και της Τέχνης.

Σπουδές στην Ευρώπη

Συνεχίζει τις σπουδές στο Παρίσι και στο Λονδίνο και έρχεται σε επαφή με τα σύγχρονα ευρωπαϊκά ρεύματα. Αφού ασχολήθηκε τον ιμπρεσιονισμό και τον ακαδημαϊσμό, εισχωρεί στον εξπρεσιονισμό, φθάνει στον κυβισμό, μελετά την τρίτη διάσταση, τους φοβ, τον ρεαλισμό, τον φορμαλισμό, τον σουρεαλισμό. Παρόλη την επιδεκτικότητα στις σύγχρονες επιδράσεις, δομεί προσεκτικά το προσωπικό του ιδίωμα με χαρακτηριστική την ελληνικότητα της γραφής του.

Ανθρωποκεντρικό το έργο του

Θεματολογικά το έργο του, σε όλες τις δημιουργικές περιόδους επικεντρώνεται πότε προδήλως και πότε υπαινικτικώς στον άνθρωπο. Ο μόχθος, η λάμψη και η μοίρα του ανθρώπου. Ο άνθρωπος στον χώρο και στον χρόνο. Τούτο αποτελεί σε όλη τη δημιουργική του πορεία, την ειλικρινή προσωπική κατάθεση του καλλιτέχνη στο αιτούμενο της μεγάλης τέχνης.

Αναζητά νέους εκφραστικούς δρόμους. Ασχολείται με την ακουαρέλα, με τη χαρακτηριστική και τη γλυπτική, κατά βάθος όμως έχει ήδη κάνει την επιλογή του, το ελαιόχρωμα.

Συγγραφικό έργο

Επεκτείνεται στη μελέτη της ποίησης και στην πεζογραφία. Το συγγραφικό του έργο, παράλληλα με το εικαστικό, είναι πλούσιο και το χαρακτηρίζει εκφραστικότητα και ζωντάνια. Δείγματα της δημιουργικής του γραφής, εικαστικής και λογοτεχνικής, γνώρισε το αναγνωστικό κοινό στη δεκαετία του 1950 μέσω των αξιολογών σελίδων της ετήσιας επιθεώρησης «Φιλολογική Πρωτοχρονιά».

Εκθέσεις και διακρίσεις

Για αρκετό καιρό διηύθυνε καλλιτεχνικό εργαστήριο μέσω του οποίου προσέφερε αφειδώς γνώσεις και εμπειρία στους νέους. Συμμετείχε σε πολλές εκθέσεις, στην Ελλάδα και το εξωτερικό (Αθήνα, Ρώμη, Μπιενάλε Σάο Πάολο, Παρίσι, κ.α.).

Το 1948 συμμετέχει στην Α Πανελλήνια έκθεση ζωγραφικής στο Ζάππειο, μαζί με τους Χατζηκυριάκο Γκίκα, Βούλγαρη, Χαλεπά, Ράλλη κ.ά. και βραβεύεται για το έργο του «Γυναίκες».

Παρουσιάζει την πρώτη εργασία του με εξαιρετες πρωτοπογραφίες. Ο Κωνσταντίνος Παρθένης, αντικρίζοντας το έργο του Χυτήρη «Ο καλλιτέχνης με την πίπα», αναφωνεί «Επιτέλους, συνάντησα και μια καλή πρωτοπογραφία!».

Το 1953 βραβεύθηκε στη Διεθνή Έκθεση Προσωπογραφιών στη Ρώμη.

Το 1945 κάνει αισθητή την παρουσία του σε ομαδική έκθεση στον Παρνασσό μαζί με τους Γαϊτή, Μαλτέζο, Βαρλάμο, Ραγκαβή κ.ά. Τότε ο Μαρίνος Καλλιγιάς γράφει στην *Καθημερινή*: «Ο Δ. Χυτήρης, ένας από τους νεώτερους μες στην ομάδα, δείχνει στη “Σύνθεσί” του ότι μπορεί να συγκεντρώσει την καλλιτεχνική του έκφραση για να πετύχει ένα αποτέλεσμα που θα επιθυμούσαν πολλοί από τους παλιότερους συναδέλφους του».

Το 1954 συμμετείχε στη Μπιενάλε του Σάο Πάολο όπου, μαζί με τον Γαϊτή και τον Κοντόπουλο, εκπροσωπεί άξια την Ελλάδα.

Τον Φεβρουάριο του 1958 συμμετέχει και βραβεύεται στην έκθεση Beaux Art στο Παρίσι. Τον Μάρτιο της ίδιας χρονιάς εκθέτει στο Λονδίνου. Παντού, το έργο του εντυπωσιάζει.

Το 2008 πραγματοποιήθηκε αναδρομική έκθεση των έργων του, στην Κερκυραϊκή Πινακοθήκη. Η έκθεση περιελάμβανε 30 ελαιογραφίες, τις οποίες ο ζωγράφος φιλοτέχνησε σε διάστημα 45 περίπου χρόνων (1947- 1993).

Θάνατος

Ο Δημήτρης Χυτήρης πέθανε στην Αθήνα τον Δεκέμβριο του 1996.